

[Ib Christensen]

bloksystemer på længere sigt kan komme i konflikt med hinanden. Det er derfor vigtigt, at man styrker De Forenede Nationer, udvider De Forenede Nationers magt og beføjelser ved en stemmeretsreform og andre langsigtede tiltag.

Ministeren siger i slutningen af sin redegørelse, at Danmark i FN til tider har taget standpunkter, som har skabt os visse problemer i forhold til andre EF- og NATO-lande. Jeg synes da, det er udmærket, at man således fra Danmarks side har vist en vis selvstændighed. Det kunne være interessant at høre, hvilke konkrete ting det drejer sig om.

Det, der desværre ligger bagved, ser vi bl. a. af udenrigsministerens beretning af den 22. december 1977 om de såkaldte fremskridt mod den europæiske union:

»Med henblik på mødet i Beograd angående sikkerhed og samarbejde har de fortsat den praksis, som med held blev indledt på CSCE, og som går ud på at forelægge fælles standpunkter, snævert at samordne deres indlæg og deres initiativer.«

Det vil altså sige, at også på denne front koordinerer man inden for EF-området. I den forbindelse er det da glædeligt at kunne registrere, at der inden for det nordiske er tale om fælles tiltag, og jeg vil håbe, at det lykkes at fastholde også nordiske samarbejdslinjer på dette punkt. Men jeg befrygter, at det, med Danmarks tilslutning til at EF skal tale med én stemme, i stigende omfang kommer til at dreje sig om nedrustningsproblemerne, forholdet mellem Øst og Vest og mellem nord og syd, som det allerede er sket.

Mens vi således er enige med ministeren om en opprioritering af nære og gennemførlige ting, så lægger vi fra retsforbundets side ikke mindre vægt på de langsigtede problemer og savner altså i den henseende nogle ting og nogle synspunkter og gerne nogle kraftige synspunkter i ministerens redegørelse.

Der er stillet et forslag om motiveret dagsorden fra socialistisk folkeparti. Jeg kan meddele, at retsforbundets folketingsgruppe er positiv over for dette forslag, dets intentioner og dets indhold, men vi må nok konstatere, at det ikke kommer til afstemning, for der vil om lidt herfra blive stillet et forslag til afværgedagsorden. Dette forslag til afværgedagsorden, som vil blive fremsat, vil blive

vedtaget af socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti.

Jeg siger dette, for at de tilbageværende og de tiloversblevne journalister ikke yderligere skal spille deres tid på denne debat. Det drejer sig jo kun om, at man bruger 2.100 mia kr. om året på rustning, og det drejer sig kun om, at vi måske om 15 år får en kernevåbenkrig. Det er problemer, der i størrelsesorden slet ikke kan prioriteres over sådanne voldsomme problemer som, hvad statsministeren kan have sagt eller ikke sagt om de franske valg, for slet ikke at tale om problemet med kiosksalget i Kastrup lufthavn.

Kurt Hansen (VS):

Fra venstresocialisternes side har vi ikke de store forventninger til, at den forestående ekstraordinære generalforsamling i FN omkring nedrustningsspørgsmålet vil give nogen reelle positive resultater. Danmark har med sin totale underordning i forhold til NATO placeret sig på en sådan måde, at Danmark som nation har yderst begrænsede handlemuligheder for effektivt at gå ind som en slags trækdyr i kampen for nedrustningen i verden.

Fra venstresocialisternes side mener vi, at den bedste form for støtte til nedrustningsbestræbelser ville være, at Danmark meldte sig ud af NATO. Det ville være, at Danmark begyndte at afvikle sit militær, sit efterretningsvæsen m. v. Men realistisk set må vi jo nok erkende, at det bestemt ikke står lige for døren.

Vi, som er modstandere af NATO og er modstandere af den internationale militarismes stadig stigende dominans rundt omkring i verden i forhold både til opretholdelse og til etablering af fascistiske diktaturer og den stadig stigende militarisering, som sker, ikke mindst af den danske økonomi, mener, at det er afgørende nødvendigt at arbejde på at svække NATOs stilling så stærkt som overhovedet muligt. Det er den måde, hvorpå vi fra venstresocialisternes side mener at vi kan give det bedste og mest positive bidrag til nedrustning og afmilitarisering.

Vi frygter, at den ekstraordinære generalforsamling kommer til at beskæftige sig med en taktisk begrænsning af oprustning i stedet for reelle nedrustningsspørgsmål. Det er